

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้ได้มาเพื่อประพรหมสายฝนแห่งความรู้นี้ และทำให้โลกเขียวชอุ่มอีกครั้ง เวลานี้สวรรค์กำลังถูกก่อตั้ง เพื่อที่จะไปที่นั่น ลูกต้องเป็นของชุมชนเทพ
- คำถาม:** ลูกๆ ผู้เป็นของสกลที่สูงส่งที่สุดมีหน้าที่หลักอะไร?
- คำตอบ:** เป็นหน้าที่อย่างสม่ำเสมอของลูกที่จะทำงานรับใช้ทางจิตที่สูงส่ง ขณะที่นั่งที่นั่นและเดินเหินเคลื่อนไหว เป็นหน้าที่ของลูกบราห์มินที่สูงส่งที่สุดที่จะทำให้บาร์ตเป็นพิเศษและทั้งโลกโดยทั่วไปไปบริสุทธิ ลูกต้องกลายเป็นผู้ช่วยของพ่อโดยการทำตามศรีมัท
- เพลง:** สายฝนแห่งความรู้ประพรหมให้กับผู้ที่อยู่กับผู้เป็นที่รัก

โอมชานติ พ่อทางจิตคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดังนั้นพ่อทางจิตจึงอธิบายแก่ลูกๆ ทางจิตที่สูงส่งแสนหวานที่สุดผู้ที่อยู่กับท่าน ท่านคือพ่อคนไหน? ชีพบาบา บราห์มาบาบาไม่ถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ชีพบาบาคือผู้เดียวที่ถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด นั่นคือพ่อทางร่าง และอีกหนึ่งคือพ่อทางจิตจากเหนือโลกนี้ นั่นเป็นพ่อทางร่างกาย และอีกหนึ่งเป็นพ่อของดวงวิญญาณ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างมาก ผู้เดียวนั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ที่พูดความรู้นี้ มีพระเจ้าเดียวเท่านั้นสำหรับทุกคน และในท่านเองเดียวกันเพียงผู้เดียวนั้นที่สามารถให้ความรู้นี้ได้ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ผู้คนอ่านในคัมภีร์ กิตะ ฯลฯ และความเลื่อมใสศรัทธาที่พวกเขาทำนั้นไม่ได้เป็นของความรู้ ความรู้ไม่ได้ประพรหมผ่านสิ่งเหล่านั้น เหตุนี้เองบาร์ตจึงหมดสิ้นไปอย่างสมบูรณ์ ได้กลับมายากจนข้นแค้น เมื่อไม่มีฝน แผ่นดินทั้งหมดก็แห้งเหือดอย่างสมบูรณ์ นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา นั่นไม่สามารถเรียกว่าหนทางของความรู้นี้ สวรรค์ถูกสร้างขึ้นด้วยความรู้ ที่นั่นแผ่นดินเขียวชอุ่มเสมอ มันไม่เคยแห้งเหือด การศึกษานี้เป็นของความรู้ พระเจ้าผู้เป็นพ่อให้ความรู้แก่ลูก และทำให้ลูกไปสู่ชุมชนเทพ พ่อได้บอกลูกแล้วว่าท่านคือพ่อของทุกดวงวิญญาณ อย่างไรก็ตามเนื่องจากไม่รู้จักร่างหรืองานของพ่อ มนุษย์ได้กลายเป็นเด็กกำพร้าที่ไม่บริสุทธิและไม่มีความสุขอย่างมาก พวกเขาเฝ้าแต่ต่อสู้รบรากันเอง เมื่อไม่มีพ่อในครอบครัว ลูกๆ ก็จะต่อสู้กันเอง แล้วพวกเขาก็ถูกถามว่า: พวกเขาไม่มีพ่อหรือ? เวลานี้เช่นกัน ไม่มีใครในโลกรู้จักพ่อ เพราะไม่รู้จักร่าง จึงมีความตกต่ำอย่างมาก ด้วยการรู้จักท่านจึงมีการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มีกิเลส ผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่กับทุกคนคือผู้เดียว ท่านถูกเรียกว่าบาบา ชื่อของท่านคือชีวาเสมอ ชื่อของท่านไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ เมื่อผู้คนมีการสละละทิ้ง พวกเขา ก็เปลี่ยนชื่อของพวกเขา เมื่อหญิงสาวแต่งงาน ชื่อของเธอถูกเปลี่ยน นี่คือระบบที่นั่นในบาร์ต ที่อื่นๆไม่เป็นเช่นนั้น ชีพบาบานี้คือแม่และพ่อของทุกคน พวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อ เป็นเพียงในบาร์ตเท่านั้นที่พวกเขาเรียกและพูดว่า: มีความสุขมากมายเนื่องจากความเมตตาของท่าน ไม่ใช่ว่าพระเจ้ามีความเมตตาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ไม่เลย ไม่มีความสุขมากมายเช่นนั้นในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกๆ รู้ว่ามีความสุขมากมายในสวรรค์ นั่นคือโลกใหม่ มีเพียงความทุกข์เท่านั้นในโลกเก่านี้ ชื่อของผู้ที่ตายขณะมีชีวิตอย่างดีมากสามารถเปลี่ยนได้ อย่างไรก็ตามเมื่อมายาทำให้พวกเขาพ่ายแพ้ พวกเขา ก็กลายเป็นศูทรจากบราห์มิน และเหตุนี้เองบาบาจึงไม่เปลี่ยนชื่อพวกเขาอีกต่อไป ไม่มีลูกประจำของบราห์มิน ลูกๆ เป็นของสกลที่สูงส่งที่สุด ลูกทำงานรับใช้ทางจิตที่สูงส่ง ขณะนั่งที่นั่นและขณะที่เดินเหินเคลื่อนไหวไปทั่ว ลูกรับใช้บาร์ตเป็นพิเศษและโลกโดยทั่วไป ลูกกำลังทำให้โลกบริสุทธิ ลูกคือผู้ช่วยของพ่อ ลูกช่วยด้วยการทำตามศรีมัทของพ่อ เพียงบาร์ตนี้เท่านั้นจะกลายเป็นดินแดนที่บริสุทธิ ลูกพูดว่า: เราทำให้บาร์ตนี้บริสุทธิในทุกๆ จักรและปกครองในบาร์ตที่บริสุทธิ เรากำลังเปลี่ยนจากบราห์มินเป็นเทพในอนาคต มีภาพลักษณ์ที่หลากหลาย ลูกๆ ของประชาปีตาบราห์มาคือบราห์มิน มีเพียงบราห์มินเท่านั้นเมื่อประชาปีตาบราห์มาอยู่ที่นั่นเบื้องหน้าพวกเขา เวลานี้ลูกอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกแต่ละคนพิจารณาตนเองว่าเป็นลูกๆ ของท่าน ลูกกลายเป็นพี่น้องหญิงชาย พี่น้องหญิงชายต้องไม่มีสายตาที่เป็นเช่นอาชญากร เวลานี้พ่อออกคำสั่ง: ลูกไม่บริสุทธืมาเป็นเวลา 63 ชาตเกิด เวลานี้หากลูกต้องการจะไปยังโลกที่บริสุทธิแห่งสวรรค์ จงกลับมาบริสุทธิ ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิไม่สามารถไปที่นั่นได้ เหตุนี้เองลูกจึงร้องเรียกหาพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มา ดวงวิญญาณพูดผ่านร่างกายของพวกเขา ชีพบาบาพูดว่า: พ่อพูดผ่านร่างกายนี้ด้วยเช่นกัน พ่อจะมาในวิธีอื่นได้อย่างไร? ชาตเกิดของพ่อสูงส่ง ในยุคทองมีเทพที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง ในปัจจุบันนี้มีมนุษย์ที่มีร่องรอยเช่นปีศาจ มนุษย์ที่นี้ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นเทพ ไม่ว่าพวกเขาเป็นใคร พวกเขามอบสมญาที่ยิ่งใหญ่ให้กับตนเอง สาธุเรียกตนเองว่าศรีศรี และพวกเขาเรียกมนุษย์ว่าศรี เพราะพวกเขาบริสุทธิ พวกเขาจึงเรียกตนเองว่าศรีศรี เมื่อในความเป็นจริงแล้วพวกเขาเป็นมนุษย์ แม้

ว่าตัวพวกเขาเองไม่ข้องแวะในกิเลส พวกเขายังคงอาศัยอยู่ในโลกที่มีกิเลสนี้ ในอนาคตลูกจะปกครองโลกแห่งเทพที่ปราศจากกิเลส ที่นั่นเช่นกัน พวกเขาเป็นมนุษย์ แต่พวกเขามีคุณธรรมที่สูงส่ง ในเวลานี้ มนุษย์ไม่บริสุทธิ์และมีร่องรอยเช่นปีศาจ คุณรณานักพูดว่าพระเจ้าชักเสื้อผ้าที่สกปรกและไม่บริสุทธิ์อย่างไร คุณรณานักยกย่องพ่อด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำงานของการก่อตั้งและการทำลายล้าง ผู้ก่อตั้งศาสนาอื่นๆ ทั้งหมดเพียงแค่ก่อตั้งศาสนา พวกเขาไม่ได้ทำลายศาสนาอื่นๆ ศาสนาอื่นๆ เฝ้าแต่ขยายตัว เวลานี้พ่อหยุดการเติบโตนั้น ท่านก่อตั้งศาสนาเดียวและตั้งใจให้เกิดการทำลายล้างของศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วนทั้งหมด ตามละครเรื่องนี้ต้องเกิดขึ้น พ่อพูดว่า: พ่อตั้งใจให้มีการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พ่อให้การสอนสำหรับสิ่งนี้ ในยุคทองไม่มีผู้คนของศาสนา นับไม่ถ้วนเหล่านั้นคงอยู่ มันถูกกำหนดไว้ในละครสำหรับดวงวิญญาณทั้งหมดเหล่านั้นที่จะกลับบ้าน ไม่มีใครสามารถขัดขวางการทำลายล้างได้ เพียงหลังจากการทำลายล้างเกิดขึ้นเท่านั้นที่จะสามารถมีความสงบในโลกได้ ประตูลู่สวรรค์จะเปิดผ่านสงครามนี้ ลูกแม้กระทั่งสามารถเขียนได้ว่า: สงครามที่ยิ่งใหญ่นี้ (มหากาพย์) ได้เคยเกิดขึ้นในวงจรก่อนหน้านี้เช่นกัน เมื่อลูกมีการเปิดนิทรรศการ ลูกควรเขียนสิ่งนี้ลงไป: พ่อมาแล้วจากดินแดนสูงสุดเพื่อมาทำพิธีเปิดสวรรค์ พ่อพูดว่า: พ่อผู้เป็นพระเจ้าแห่งสวรรค์ พ่อได้มาเพื่อทำพิธีเปิดสวรรค์ อย่างไรก็ตามพ่อเพียงรับความช่วยเหลือจากลูกๆ เพื่อให้พวกเขากลายเป็นชาวสวรรค์ ใครอื่นเล่าที่จะชำระดวงวิญญาณเหล่านั้นทั้งหมดให้บริสุทธิ์? มีดวงวิญญาณมากมาย อธิบายสิ่งนี้ในทุกๆ บ้าน: ลูกผู้คนของบาร์ตเคยซาโทประธาน แล้วขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ลูกก็กลับมาซาโทประธาน เวลานี้กลับมาซาโทประธานอีกครั้ง มานมานะบา! อย่าพูดว่าลูกไม่เชื่อในคัมภีร์ บอกพวกเขาว่า: เราเคยเชื่อในคัมภีร์และในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา แต่กลางคืนของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้กำลังจะสิ้นสุดลง กลางวันเริ่มขึ้นด้วยความรู้นี้ พ่อมาเพื่อให้การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกย่อง ลูกจำเป็นต้องมีกลยุทธ์ที่ดีมากที่จะอธิบายผู้อื่น บางคนสามารถซึมซับสิ่งนี้ได้อย่างดี และคนอื่นก็เล็กน้อย ลูกๆ ที่ดีสามารถอธิบายได้อย่างดีในงานนิทรรศการ เช่นที่พ่อคือครู ดังนั้นลูกๆ ของท่านก็ต้องเป็นครูเช่นกัน มีการกล่าวว่า: สัทกูรพาถูกข้ามปาก พ่อถูกเรียกว่าบาบาที่แท้จริงผู้ก่อตั้งดินแดนแห่งสัจจะ เป็นราวันผู้ที่ก่อตั้งดินแดนแห่งความหลุดลวง เพราะว่าเราได้พบผู้เดียวที่ให้การหลุดพ้นแล้ว ทำไมเราจึงควรทำความเลื่อมใสศรัทธาเล่า? เป็นกูรูมากมายที่สอนความเลื่อมใสศรัทธา มีเพียงสัทกูรูเดียวเท่านั้น มีคำกล่าวว่าสัทกูรูคือผู้เดียวที่เป็นอมตะ กระนั้นมากมายก็เฝ้าแต่เป็นกูรู มีกูรูและชั้นยาชีหลายประเภท ฯลฯ ชาวซิกซ์พูดถึงสัทกูรูผู้เป็นอมตะ นั้นหมายถึงผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ของความตาย มนุษย์มีประสบการณ์ของความตาย พ่อพูดว่า: มานมานะบา! ผู้คนเหล่านั้น (ชาวซิกซ์) ก็กล่าวว่า: จงสวดภาวนาพระนามของพระเจ้าแล้วท่านจะได้รับความสุข มีสองคำหลักนี้ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ พระผู้เป็นเจ้า! สวดภาวนาชื่อของพระเจ้าเป็นเจ้า มีเพียงพระเจ้าเป็นเจ้าเดียวเท่านั้น คุณรณานักก็อ้างถึงท่านด้วยเช่นกันเมื่อเขากล่าวว่า: สวดภาวนาชื่อของผู้เดียวนั้น อันที่จริงลูกไม่ต้องสวดอะไรเลย เพียงแค่จดจำท่าน นี่คือนมตราที่ไม่สามารถสวดได้ อย่าพูดสิ่งใดด้วยปากของลูก ลูกไม่แม้กระทั่งต้องพูดว่า“ชีวา ชีวา!” ลูกต้องไปยังดินแดนแห่งความเจ็บสงบ เวลานี้จดจำพ่อ มีเพียงนมตราเดียวเท่านั้นที่ไม่สามารถสวดได้ และเป็นพ่อผู้สอนสิ่งนี้แก่ลูก ผู้คนตีระฆังมากมายและทำเสียงดังมากในการร้องเพลงสรรเสริญ พวกเขาร้องเพลงหลายเพลง แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของเพลงแม้แต่เพลงเดียว เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นให้ความสุข ท่านถูกเรียกว่าไวยาสต์ด้วยเช่นกัน ท่านให้ความรู้ที่ท่านมีแก่ลูก ท่านคือผู้เดียวผู้ให้ความสุขด้วยเช่นกัน ลูกๆ เข้าใจว่าสภาพของลูกเวลานี้ต้องขึ้นสูงองศาที่แตกต่างกันถูกแสดงในภาพของบันได ในเวลาปัจจุบันไม่มีองศาใดหลงเหลืออยู่ มีคำกล่าวว่า “ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม” มืดครึ้มหนึ่งที่เรียกว่า “นิรgun บาลัก” (เด็ก ๆ ที่ไร้คุณธรรม) พ่อพูดว่า: เด็กๆ เป็นเหมือนมหาดม (ดวงวิญญาณที่ยิ่งใหญ่) พวกเขาไม่มีข้อบกพร่องใดๆ ผู้คนจึงให้ชื่อนั้นแก่องค์กร (นิรgun บาลัก) หากลูกๆ ไม่มีคุณธรรม แล้วพ่อของพวกเขาที่ไม่มีคุณธรรมเช่นกัน ทุกคนล้วนมีข้อบกพร่อง เพียงเทพเท่านั้นที่มีคุณธรรม ข้อบกพร่องอันดับหนึ่งคือการไม่รู้จักพ่อ ข้อบกพร่องที่สองคือการดิ้นรนอยู่ในมหาสมุทรยาพิษ พ่อพูดว่า: ลูกดิ้นรนมาเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้พ่อมหาสมุทรแห่งความรู้กำลังพาคุณไปยังมหาสมุทรน้ำนม พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูกเพื่อให้ลูกจะสามารถถูกนำไปยังมหาสมุทรน้ำนม พ่อมาและนั่งถัดจากที่ที่ดวงวิญญาณน้อยอยู่ พ่อเป็นอิสระ ดังนั้นพ่อสามารถมาและไปได้ตลอดเวลา เมื่อลูกออฟเฟอร์อาหารให้แก่ดวงวิญญาณที่จากไป ลูกกำลังออฟเฟอร์อาหารให้กับดวงวิญญาณ ร่างกายนั้นได้ถูกเผาไปเรียบร้อยแล้ว ไม่สามารถแม้กระทั่งมองเห็นได้ ลูกพิจารณาว่าอาหารนั้นเป็นออฟเฟอร์โบริคพิเศษสำหรับดวงวิญญาณนั้นโดยเฉพาะ แล้วดวงวิญญาณนั้นก็ถูกปลุกเรียก นี่ก็เป็นส่วนหนึ่งของละครด้วยเช่นกัน บางครั้งดวงวิญญาณนั้นมา บางครั้งดวงวิญญาณก็ไม่มา บ้างมาและบอกว่าพวกเขาเป็นอย่างไรและดวงวิญญาณอื่นก็ไม่มา ที่นั่นเช่นกันเมื่อดวงวิญญาณถูกเรียก เขามาและพูด แต่เขาไม่บอกลูกว่าเขาได้ใช้ชาติเกิดในสถานที่นั้น เขาเพียงแต่พูดว่า: ฉันมีความสุขมาก ฉันได้เกิดในบ้านที่ดี ลูกๆ ที่รับความรู้นี้อย่างดีจะไปยังบ้านที่ดี ผู้ที่ได้รับความรู้น้อยกว่าจะได้รับสถานภาพที่ต่ำกว่า อย่างไรก็ตาม พวกเขาที่มีความสุข เป็นการดีกว่าไหมที่เป็นราชาหรือว่าเป็นคนรับใช้? เพื่อที่จะกลายเป็นราชาลูกต้องไม่ว่างเว้นในการศึกษานี้ โลกนี้สกปรกมาก ความเป็นมิตรทางโลก

นั่นเรียกว่าความเป็นมิตรที่ไม่ดี เพียงความเป็นมิตรของผู้เดียวเท่านั้นพาลูกข้ามฟาก ทุกคนอื่นทำให้ลูกจมน้ำ พ่อรู้ดวงชะตาของลูกแต่ละคน นี่คือโลกของบาป เหตุนี้เองผู้คนจึงร้องเรียก: พาเราไปที่อื่นที่ห่างไกลจากโลกนี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เป็นของพ่อ แล้วก็ให้ทำตามการกำหนดของพ่อ นี่คือโลกที่สกปรกมาก มีการทุจริตคดโกง มีการโกงเงินหลายแสนรูป เวลานี้พ่อได้มาเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นนายของสวรรค์ ดังนั้นลูกควรมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ในความเป็นจริงนี่คือกิตะที่แท้จริง ความรู้ที่ภายหลังจะหายไป เวลานี้ลูกมีความรู้ที่ แต่มันจะหายไปเมื่อลูกถือกำเนิดในชาติถัดไป ในเวลานั้นมีรางวัล พ่อกำลังสอนลูกเพื่อทำให้ลูกเป็นผู้ที่สูงส่งที่สุด เวลานี้ลูกรู้จักพ่อแล้ว ถามผู้ที่เดินทางไปจาริกแสวงบุญที่อมาร์นา(เจ้าแห่งความเป็นอมตะ): ผู้ที่ถูกแสดงในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนจะอยู่ในโลกที่มีตัวตนได้อย่างไร? ภูเขาาลามีอยู่ที่นี้ ใครที่ไม่บริสุทธิ์จะสามารถนั่งที่นั่น(ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน)และให้ความรู้แก่ปารวตีได้อย่างไร? พวกเขา นั่งและทำสิ่งก้มหน้าแข็งนั้นด้วยมือของพวกเขา พวกเขาสามารถสร้างสิ่งนั้นได้ในที่ใดก็ตาม มนุษย์ล้มลุกคลุกคลานไปทั่วอย่างมาก พวกเขาไม่เข้าใจว่าปารวตีมาหาขงการได้จากที่ไหนเพื่อที่เขาจะสามารถชำระเธอให้บริสุทธิ์ ขงการไม่ใช่พระเจ้า เขาเป็นเทพ มีการอธิบายให้มนุษย์เข้าใจมากมาย และกระนั้นพวกเขาก็ไม่เข้าใจ พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นผู้ที่ มีสติปัญญาที่สูงส่งได้ ผู้คนมากมายมาที่นิทรรศการ พวกเขาพูดว่า: ความรู้ดีมาก ทุกคนควรได้รับความรู้นี้ บอกพวกเขาว่า: โอ้! แต่อย่างน้อยท่านก็ควรจะได้รับความรู้ก่อน แล้วพวกเขาก็ตอบว่า พวกเขาไม่มีเวลา เขียนที่นิทรรศการด้วยว่า: พ่อ กำลังทำพิธีเปิดสวรรค์ก่อนที่สงครามจะเกิดขึ้น ประตู่สวรรค์จะเปิดหลังจากการทำลายล้าง บาบาพูดว่า: เขียนบนทุก ภาพ: พ่อเหนือโลก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวาพระเจ้าตรีมูรติพูด เมื่อลูกไม่เขียน “ตรีมูรติ” พวกเขาจะพูดว่า: ชีวา นั้นไม่มีตัวตน ท่านจะให้ความรู้ได้อย่างไร? แล้วก็มีกรอธิบายว่า: ผู้นี้ในตอนแรกเคยสวยงาม เขาคือศรัทธาขณะ เวลานี้เขากลายเป็นมนุษย์ที่นำเกลียด เวลานี้ลูกถูกทำให้เป็นเทพจากมนุษย์ แล้วประวัติศาสตร์ต้องชำระรอย มีการกล่าวว่า พระเจ้าไม่ได้ใช้เวลานานที่จะเปลี่ยนมนุษย์ให้เป็นเทพ แล้วพวกเขาก็ลงบันไดมาและกลายเป็นมนุษย์ แล้วพ่อก็มาและ ทำให้พวกเขากลายเป็นเทพ พ่อพูดว่า: พ่อต้องมา พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจร การพูดว่าพ่อมาในทุกยุคนั้นผิด พ่อมาในยุคบรรจบพบกันและทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบุญ และแล้วรวันก็ทำให้ลูกเป็นดวงวิญญาณบาป เพียงพ่อ เท่านั้นที่เปลี่ยนโลกเก่านี้และทำให้มันใหม่ ประเด็นเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นครูเช่นเดียวกับพ่อ นำทุกคนออกจากดินแดนแห่งความห่อคลุมด้วยกลยุทธ์ที่เยี่ยงมอดและทำให้พวกเขามีค่าควรแก่การไปยังดินแดนแห่งสัจจะ
2. ความเป็นมิตรทางโลกคือความเป็นมิตรที่ไม่ดี ดังนั้น ออกห่างจากความเป็นมิตรที่ไม่ดีเหล่านั้น และอยู่ในความเป็นมิตรของผู้เดียวที่เป็นสัจจะ เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ทำให้ตนเองไม่ว่างเว้นในการศึกษานี้ ทำตามการกำหนดของพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกยกมอบทุกสิ่งที่ลูกมีเพื่องานรับใช้อย่างเป็นทางการที่แผ่ตัวและดวงวิญญาณบุญ ไม่ว่างงานรับใช้อะไรก็ตามที่ลูกทำ เฝ้าแต่ยกมอบสิ่งนั้นเพื่อคุณประโยชน์โลก ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ดวงวิญญาณบุญที่แผ่ตัวคิดว่า พวกเขาควรให้ท่านทุกสิ่งเพื่อคุณประโยชน์ของทุกคน ในท่านองเดียวกันขอให้ทุกความคิดที่ลูกมีนั้นยกมอบเพื่องานรับใช้ อย่าได้มีความปรารถนาใดๆที่จะทำบางสิ่งเพื่อตนเอง จงทำงานรับใช้เพื่อทุกคน งานรับใช้ใดๆที่กลายเป็นอุปสรรคจะไม่กล่าวว่าเป็นงานรับใช้ที่แท้จริง ดังนั้น จงปล่อยวางการทำให้สิ่งใดเพื่อตัวลูกเอง และรับใช้อย่างเป็นทางการที่แผ่ตัวที่แท้จริง และเฝ้าแต่ให้คุณประโยชน์โลก

คติพจน์: อุทิศทุกสิ่งต่อพระเจ้าและลูกจะมีประสบการณ์ว่าความยากลำบากใดๆที่จะเข้ามานั้นง่ายดาย

*** โอม ขานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: เพื่อที่จะเป็นโยคีที่ง่ายดาย จงมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า

ในเวลาเริ่มต้นของวัน จากอมฤตเวลา ซึมซับความรักของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ในหัวใจของคุณ เมื่อหัวใจของคุณเต็มเปี่ยม
ด้วยความรักของพระเจ้า พลังของพระเจ้า และความรู้ของพระเจ้า ความผูกพันยึดมั่น และความรักของคุณจะไม่ไปหาใคร
อื่น เมื่อคุณมีความรักแท้จริงต่อพ่อ สิ่งซึ่งบอกของคุณรักที่แท้จริงคือการตัดเทียมและการอยู่เหนือบ่วงกรรม จงทำทุกสิ่ง
ในขณะที่เป็น "คาราวันฮาร์" (ผู้ทำให้ทุกสิ่งเกิดขึ้น)และทำให้ผู้อื่นทำเช่นเดียวกัน อย่าทำสิ่งใดในขณะที่ตกภายใต้
อิทธิพลของจิตใจ สติปัญญา หรือสันสการ์ของคุณ